

Sygn. akt IV Ka 284/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Macieja Leszczyńskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej,
po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2018 r.

sprawy A. J.

syna W. i D. z domu K.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 24 stycznia 2018 r. sygnatura akt II K 872/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. H. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 284/18

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko A. J. oskarżając go o to, że:

I. w dniu 11 czerwca 2016 roku w W. woj. (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne, spożywcze, alkohol oraz odzież powodując straty o łącznej wartości 762,89 zł czym działał na szkodę (...) w W.

tj. o czyn z art. 278§1 kk

II. w dniu 15 czerwca 2016 roku w W. woj. (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne i spożywcze powodując straty o łącznej wartości 800,02 zł czym działał na szkodę (...) w W.

tj. o czyn z art. 278§1 kk

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2018 roku (sygnatura akt II K 872/17) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. A. J. uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punkcie I i II części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 278§1 kk, przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 15 czerwca 2016 roku godz. 20.45 do dnia 16 czerwca 2016 roku godz. 11.40;

III. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązał skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 762,89 (siedemset sześćdziesiąt dwa 89/100) złotych na rzecz (...) w W.;

IV. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości, zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na braku przyjęcia, że przywłaszczenie artykułów chemicznych, spożywczych, alkoholowych oraz odzieży stanowiło przypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 278§3 kk podczas gdy występujące w sprawie okoliczności przedmiotowo–podmiotowe, w tym przede wszystkim wartość przywłaszczonego mienia wskazywały, iż jego czyn należało zakwalifikować jako przypadek mniejszej wagi

2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na wskazaniu sprzecznych dat popełnienia czynów przez skazanego w sentencji wyroku i w uzasadnieniu tegoż wyroku

a podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu przed Sądem II instancji, według norm przepisanych. Jednocześnie oświadczył, że koszty te nie zostały opłacone całości.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze, jak można sądzić z treści wniesionej apelacji, zarzucając, iż wydany wyrok jest zbyt surowy, orzekając o karze sąd nie uwzględnił wszystkich okoliczności w tym przyznania się do oskarżonego, a podnosząc powyższe wniósł o zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Na rozprawie odwoławczej w dniu 8 czerwca 2018 roku oskarżony poparł osobistą apelację i wnioski w niej zawarte. Oświadczył, iż żałuje tego co zrobił. Aktualnie odbywa karę za rozbój 5 lat.

Obrońca oskarżonego poparł wniesione apelacje i wnioski w nich zawarte. Oświadczył, że koszty obrony z urzędu nie zostały opłacone i wniósł o ich zasądzenie.

Prokurator wniósł o nieuwzględnienie obu apelacji i o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Oskarżony podał, że nie było wśród skradzionych rzeczy alkoholu, nawet piwa. W ostatnim słowie wniósł o złagodzenie kary.

Sąd okręgowy zważył:

Zgodnie z przepisem art. 457§2 kpk niniejsze uzasadnienie sporządzone zostało, co do apelacji osobistej oskarżonego A. J. na skutek złożonego przez tego oskarżonego wniosku o uzasadnienie wyroku.

W sprawie niniejszej brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie kary orzeczonej wobec oskarżonego A. J.. Wymierzona w wydanym wyroku wobec tego oskarżonego za przypisane mu przestępstwa popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk kara roku pozbawienia wolności uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynów oraz nie przekracza stopnia jego winy. Kara w tym wymiarze spełni również cele kary zamierzone ustawą wobec skazanego, a ponadto przyczyni się także do kształtowania świadomości prawnej w społeczeństwie.

Zaprezentowane w apelacji wywody w których autor apelacji odnosi się do sytuacji materialnej oskarżonego i trudności w znalezieniu pracy nie mogły osiągnąć zamierzonego rezultatu. Rozpatrując przedstawione w apelacji tezy zaznaczyć należy, iż na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można by - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować i będącą zatem również w odczuciu społecznym "karą niesprawiedliwą" (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2012 roku II Aka 374/12). Taka zaś sytuacja w niniejszej sprawie nie zaistniała. Występujące w sprawie okoliczności istotne dla wymiaru kary sąd rejonowy uwzględnił i nadał im właściwe znaczenie mając przy tym na uwadze także sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstw w tym m.in. fakt, iż oskarżony był już wielokrotnie karany sędownie w tym również za przestępstwa przeciwko mieniu, co jednakże w żaden sposób nie wpłynęło na zmianę jego zachowania i nie powstrzymało przed popełnieniem kolejnego przestępstwa. Powyższe świadczy niewątpliwie o demoralizacji wymienionego oskarżonego oraz braku chęci zmiany swojego postępowania. Analizując zaprezentowane we wniesionym środku odwoławczym wywody zauważyć ponadto należy, iż przyznanie się przez oskarżonego A. J. do popełnienia zarzucanych mu czynów jest z pewnością okolicznością łagodzącą i zostało dostrzeżone przez sąd I instancji, jednakże na gruncie niniejszej sprawy, w kontekście trafnie wskazanych przez sąd rejonowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku okoliczności obciążających, tegoż aspektu nie można przeceniać. Odnotowania przy tym wymaga, iż wskazywana przez skarżącego okoliczność taka jak ciężka sytuacja materialna rodziny oskarżonego nie jest przesłanką wymiaru kary. Swoim zachowaniem oskarżony dowiódł, że z łatwością podejmuje i realizuje decyzje o popełnieniu przestępstwa. Zwrócić należy także uwagę na fakt, iż A. J. przypisanych mu w wyroku przestępstw dopuścił się, co wynika ze złożonych w sprawie wyjaśnień, działając pod wpływem alkoholu. Zauważenia również wymaga, iż w realiach sprawy, choć sama wartość skradzionych rzeczy nie wydaje się znaczna (wskazać przy tym należy, iż wszystkie artykuły, których zaboru dokonał oskarżony w dniu 15 czerwca 2016r. zostały zwrócone pokrzywdzonemu) to jednak ustalone aspekty oraz okoliczności w jakich do tych kradzieży doszło, w pełni uzasadniają przyjęty wobec oskarżonego przez sąd rejonowy wymiar kary. Orzeczone w wydanym wyroku wobec tego oskarżonego kara nie może być uznana za surową, a tylko w przypadku stwierdzenia rażącej surowości wymierzonej kary możliwe byłoby jej złagodzenie.

Mając na względzie powyższe apelacje uznać należało za niezasadną.

Sprostowania jednakże wymaga przez sąd rejonowy – a co zostało już podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego, iż w treści pisemnych motywów wyroku wskazane zostały inne daty popełnienia czynów przez oskarżonego niż te zamieszczone w sentencji wyroku.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz. 24 z późn. zm.) oraz §17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz. U. z 2016 roku poz. 1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. H. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.